

КОЛЕДЖ
ПРИВАТНОГО ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
УНІВЕРСИТЕТУ КОРОЛЯ ДАНИЛА

Циклова комісія із загальноосвітніх та гуманітарних дисциплін

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

“УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА”

БАЗОВА ДИСЦИПЛІНА ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ПІДГОТОВКИ

Галузь знань: 08 «Право»

07 «Управління та адміністрування»

12 «Інформаційні технології»,

19 «Архітектура та будівництво»,

02 «Культура та мистецтво»

(шифр і назва спеціальності)

Спеціальність: 081 «Право»,

072 «Фінанси, банківська справа та страхування»,

121 «Інженерія програмного забезпечення»,

191 «Архітектура та містобудування»,

192 «Будівництво та цивільна інженерія»,

022 «Дизайн»

(шифр і назва спеціальності)

Розробник:

ВОЛОСЯНКО ІВАННА ВАСИЛІВНА – викладач кафедри перекладу та філології.

ФІНІВ ВІКТОРІЯ МИХАЙЛІВНА – викладач кафедри перекладу та філології.

Робочу програму схвалено на засіданні циклової комісії із загальноосвітніх та гуманітарних дисциплін.

Протокол від “28” серпня 2018 року № 1.

Голова циклової комісії М. Шевчук Шевчук М. О.
(підпис) (прізвище та ініціали)

Схвалено Педагогічною радою Коледжу.

Протокол від “30” серпня 2018 р. № 1.

Голова Педагогічної ради Коледжу І. Варварук Варварук І. В.
(підпис) (прізвище та ініціали)

2018–2019 навчальний рік

ВСТУП

Мета курсу – підвищити загальну освіченість молодого громадянина України, досягнути належного рівня сформованості та вміння прилучатися через художню літературу до фундаментальних цінностей, культури, розширення культурно-пізнавальних інтересів школярів; сприяти всебічному розвитку, духовному збагаченню, активному становленню й самореалізації особистості в сучасному світі.

Завдання курсу:

- ✓ зацікавити учнів художнім твором як явищем мистецтва слова, специфічним інструментом пізнання світу і себе в ньому;
- ✓ сприяти підняттю загальної освіченості учнів, ознайомити з найвизначнішими і найпоказовішими взірцями української народної творчості та художньої літератури;
- ✓ формувати читацьку культуру учнів, розвивати естетичний смак, вміння розрізняти явища справжньої класичної та масової культури;
- ✓ формувати стійкий інтерес до української літератури як вагомого духовного спадку народу, повноцінного оригінального мистецтва, виховання палкого шанувальника української книги;
- ✓ розвивати гуманістичний світогляд духовно багатой особистості з високими загальнолюдськими морально-етичними орієнтирами;
- ✓ сприяти національному самоусвідомленню та стійкому відчуттю приналежності до європейської спільноти;
- ✓ розвивати творчі і комунікативні здібності учнів, їх самостійне і критичне мислення, культуру полеміки, вміння аргументовано доводити власну думку;
- ✓ виробити вміння компетентно і цілеспрямовано орієнтуватися в інформаційному і комунікативному сучасному просторі, застосовувати здобуті на уроках літератури знання, практичні навички в житті;
- ✓ розвивати навички самоосвіти, бажання і спроможності вчитися в процесі життя.

Українська література як предмет має виконувати естетичну, пізнавальну та виховну функції. Адже кожен твір, запропонований програмою, не лише відображає певну історичну дійсність і людину в ній, її внутрішній світ, а й має виховувати нову українську людину, вільну, розкріпачену у своєму самовираженні, розвинену духовно, морально, етично, естетично.

Заняття української літератури в умовах демократичної, відновленої держави повинні формувати оптимістичні, творчі настрої нового покоління, високі риси шляхетності та лицарства.

Аналіз художнього твору має викликати радість спілкування студента з мистецтвом, збуджувати патріотичні почуття, формувати стійкі переконання, розвивати творче самостійне мислення.

Результати навчання. У результаті вивчення навчальної дисципліни студенти повинні

знати:

- основні етапи розвитку української літератури, найважливіші аспекти літературного процесу;
- суспільну роль художньої літератури;
- світове значення українського красного письменства;
- найвизначніші біографічні відомості про письменників;
- типове (конкретно-історичне та загальнолюдське) значення головних дійових осіб вивчених творів;
- історичні ознаки понять народності літератури, реалізму, художнього образу, літературного характеру; літературного типу, індивідуального стилю письменника; літературних родів та їх основних жанрів;

вміти:

- аналізувати твір з урахуванням його художньої, естетичної, ідейної цілісності та авторської позиції;
- складати тези й конспекти критичних статей, рецензій на самостійно прочитані книжки, а також на твори інших видів мистецтва, пов'язаних із літературою;
- створювати усні й письмові твори-роздуми проблемного характеру (також індивідуальні, порівняльні, групові характеристики за вивченим твором (або кількома творами), твір-роздум на літературні й публіцистичні теми;
- зіставляти різні погляди в процесі полеміки, виявляти здатність доводити свої твердження, власну думку про твір;
- користуватися довідниковими джерелами, зокрема літературними енциклопедіями, словниками літературознавчих термінів.

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Освітньо-професійна програма, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	
Кількість кредитів – 0	Освітньо-професійна програма початкового рівня вищої освіти та освітньо-кваліфікаційна програма за усіма спеціальностями	Обов'язкова (базова)	
Модулів – 0	Освітньо-кваліфікаційний рівень: <i>молодший спеціаліст</i>		
Змістових модулів – 4		1-й семестр	2-й семестр
Загальна кількість годин – 126		Лекції (год.)	
		30	16
		Семінарські (год.)	
		30	20
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 4/2; самостійної роботи студенти – 1,5/0,5.		Лабораторні	
	Самостійна робота		
	22	10	
	Вид контролю:		
		залік	

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить: для денної форми навчання **60 % / 40 %**.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ

Система контролю знань та умови складання іспиту. Навчальна дисципліна “Світова література” оцінюється за рейтинговою системою. Вона складається з трьох підсумкових робіт.

Результати навчальної діяльності студентів оцінюються за 12-бальною шкалою.

Форми поточного контролю:

- усна відповідь на семінарському занятті;
- доповнення на семінарському занятті;
- письмові роботи з виконання домашніх комплексних завдань;
- індивідуальна та самостійна робота;
- комплексна підсумкова робота після кожної теми.

Підсумковий контроль: підсумкова оцінка визначається підсумковою оцінкою від кількості виконаної аудиторної роботи (теоретичний матеріал і тестові завдання за змістом твору), самостійної роботи, контрольної роботи.

ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ СТУДЕНТІВ З УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ МАЄ ЗДІЙСНЮВАТИСЯ ЗА ТАКИМИ КРИТЕРІЯМИ:

Рівні навчальних досягнень	Бали	Критерії оцінювання навчальних досягнень студента
ПОЧАТКОВИЙ	1	<i>Студент на елементарному рівні відтворює матеріал, називаючи окремий літературний факт або явище (автора й назву твору, окремих літературних персонажів тощо).</i>
	2	<i>Студент розуміє навчальний матеріал і може відтворити фрагмент з нього окремим реченням (називає окремі факти з життя і творчості письменника, головних персонажів твору, упізнає за описом окремого персонажа твору, упізнає, з якого твору взято уривок тощо).</i>
	3	<i>Студент розуміє навчальний матеріал і за допомогою вчителя дає відповідь у формі висловлювання (відтворює зміст у певній послідовності, називає на репродуктивному рівні жанр твору, упізнає літературний факт за описом або визначенням).</i>
	4	<i>Студент має уявлення про зміст твору, може переказати незначну його частину та з допомогою вчителя визначає основні елементи, на репродуктивному рівні відтворює фактичний матеріал.</i>
	5	<i>Студент знає зміст твору, переказує окрему його частину, знаходить у тексті приклади відповідно до сформульованого завдання, висловлює оцінювальне судження і доводить його одним-двома аргументами,</i>

СЕРЕДНІЙ		<i>завершує відповідь простим узагальненням, дає визначення літературних термінів.</i>
	6	<i>Студент знає зміст твору, може переказати значну його частину, з допомогою вчителя виділяє головні епізоди, уміє формулювати думки, називає риси характеру літературних героїв, встановлює окремі причиново-наслідкові зв'язки, дає визначення літературних термінів з прикладами.</i>
ДОСТАТНІЙ	7	<i>Студент володіє матеріалом і навичками аналізу літературного твору за поданим учителем зразком, наводить окремі приклади з тексту.</i>
	8	<i>Студент володіє матеріалом, за зразком аналізує текст, виправляє допущені помилки, добирає докази на підтвердження висловленої думки, застосовує відомі факти, поняття для виконання стандартних навчальних завдань.</i>
	9	<i>Студент володіє матеріалом та навичками комплексного аналізу літературного твору, застосовує теорію в конкретних ситуаціях, демонструє правильне застосування матеріалу, складає порівняльні характеристики, добирає аргументи на підтвердження власних міркувань.</i>
ВИСОКИЙ	10	<i>Студент володіє матеріалом та навичками комплексного аналізу літературного твору, виявляє початкові творчі здібності, самостійно оцінює літературні явища, працює з різними джерелами інформації, систематизує, узагальнює та творчо використовує дібраний матеріал.</i>
	11	<i>Студент на високому рівні володіє матеріалом, вміннями й навичками комплексного аналізу художнього твору, використовує засвоєні факти для виконання нестандартних завдань, самостійно формулює проблему й вирішує шляхи її розв'язання, висловлює власні думки, самостійно оцінює явища літератури й культури, виявляючи власну позицію щодо них.</i>
	12	<i>Студент вільно володіє матеріалом та навичками текстуального аналізу літературного твору, виявляє особливі творчі здібності та здатність до оригінальних рішень різноманітних навчальних завдань, до перенесення набутих знань та вмінь на нестандартні ситуації, має схильність до літературної творчості.</i>

МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Метод навчання – спосіб подання (представлення) інформації студентові в ході його пізнавальної діяльності, реалізований через дії, які зв'язують педагога й студента. У навчальному процесі використовуємо такі методи:

❖ *пояснювально-ілюстративний метод або інформаційно-рецептивний* (студенти одержують знання на лекції, з навчальної або методичної літератури, сприймають і осмислюють факти, оцінки, висновки й залишаються в рамках репродуктивного (відтворюючого) мислення);

❖ *метод проблемного викладу* (репрезентація проблеми, формулювання пізнавального завдання на основі різних джерел і засобів; способи вирішення поставленого завдання; студенти стають свідками й співучасниками наукового пошуку);

❖ *дослідницько-пошуковий метод* (аналіз матеріалу, постановка проблем і завдань; самостійне вивчення студентами літератури, джерел, ведення спостереження й вимірів і виконання інших дії пошукового характеру; метод дає змогу найбільш повно проявити ініціативу, самостійність, творчий пошук у дослідницькій діяльності студента);

❖ *дискусійні методи* (елементи дискусії (*суперечки, зіткнення позицій, навмисного загострення й навіть перебільшення протиріч в обговорюваному змістовному матеріалі*)) можуть бути використані майже в будь-яких організаційних формах навчання, включаючи лекції; предметом дискусії можуть бути не тільки змістовні проблеми, але й моральні, а також міжособистісні відносини самих учасників групи);

❖ *ділова гра, як метод активного навчання* (проведення ділових ігор, ігрового проектування; метод розкриває особистісний потенціал студента: кожний учасник може діагностувати свої можливості поодиноці, а також і в спільній діяльності з іншими учасниками; у процесі підготовки й проведення ділової гри, кожний учасник має можливість для самоствердження й саморозвитку; викладач повинен допомогти студентові стати в грі тим, ким він хоче бути, показати йому самому його кращі якості, які могли б розкритися в ході спілкування).

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

❖ *Усне опитування* (індивідуальне і фронтальне). За допомогою фронтального опитування студенти відповідають з місця, доповнюючи один одного. Частковим випадком фронтального опитування є групове опитування, коли опитується 5-6 осіб одночасно. Індивідуальне опитування здійснюється у процесі проведення співбесіди під час лабораторних робіт, семінарських занять, під час захисту рефератів.

Запитання для усної перевірки знань поділяють на основні, додаткові і допоміжні. Основні запитання передбачають самостійну розгорнуту відповідь (наприклад, запитання щодо змісту лабораторного заняття). Додаткові – спрямовані на уточнення того, як студент розуміє певне питання, формулювання, формулу та ін. Допоміжні запитання мають на меті

виправлення помилок та неточностей, якщо такі мали місце у відповіді студента.

❖ Письмовий контроль, який можна здійснювати у вигляді словникових диктантів, відповідей на запитання, виконання вправ, тестових завдань, написання рефератів, доповідей тощо.

❖ Комбіноване опитування, за якого викладач одночасно запрошує до відповіді декількох студентів, один з яких відповідає усно, один – два готуються до відповіді біля дошки, інші – виконують індивідуальні письмові завдання на місцях.

❖ Програмовий контроль здійснюється за допомогою перфокарт, посібників з друкованою основою, комп'ютерних програм.

Тестовий контроль передбачає однакові вимоги до усіх студентів, допомагає уникати надмірних хвилювань, надає можливість ефективніше використовувати час, стимулює студентів до самоконтролю. Однак тестування краще використовувати для виявлення знання фактів, для визначення вмінь творчо використовувати набуті знання більш ефективними є інші методи контролю.

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ТЕМА 1. ЛІТЕРАТУРНИЙ ПРОЦЕС 70–90 РОКІВ ХІХ СТОЛІТТЯ

ЛЕКЦІЯ 1. ІВАН НЕЧУЙ-ЛЕВИЦЬКИЙ. ПОВІСТЬ “КАЙДАШЕВА СІМ'Я”: ІЛЮСТРАЦІЯ НОВОГО ПІДХОДУ ПИСЬМЕННИКА ДО РОЗКРИТТЯ ТРАДИЦІЙНОЇ ТЕМИ

1.1. Складні історико-культурні умови розвитку української літератури в другій половині ХІХ ст. (Валуєвський циркуляр та Емський указ, посилення цензури).

1.2. Подвижницька діяльність демократичної інтелігенції на ниві просвіти (громади, заснування українських часописів, Наукового літературного товариства ім. Т. Г. Шевченка).

1.3. Основні віхи життя І. Нечуя-Левицького. Творчість письменника – новий імпульс української літератури: “колосальне всеобіймаюче око України” (І.Франко). Розширення ним ідейно-тематичних та жанрових меж української прози.

1.4. “Кайдашева сім'я” – соціально-побутова повість-хроніка. Реалізм твору, вічна актуальність. проблеми батьків і дітей. Особливості сюжету і композиції.

ЛЕКЦІЯ 2. ПАНАС МИРНИЙ. РОМАН “ХІБА РЕВУТЬ ВОЛИ, ЯК ЯСЛА ПОВНІ?” – “БУДИНОК З БАГАТЬМА ПРИБУДОВАМИ І НАДБУДОВАМИ”.

2.1. Панас Якович Рудченко – “перший симфоніст української прози” Життєвий і творчий шлях письменника.

2.2. Перший в українській літературі соціально-психологічний роман “Хіба ревуть воли, як ясла повні?”. Історія його створення, співавторство з І. Біликом.

2.3. Складність і суперечливість характеру Чіпки – головного героя роману, його еволюція від правдошукача до розбійництва.

2.4. Типове й екстремальне в долі героя. Люди “соціального дна” в романі. Роздум над проблемою життєвого вибору Чіпки, Грицька, Максима.

Теорія літератури. Епос та його жанри. Соціально-психологічний роман. Індивідуальний стиль письменника. Поглиблення поняття про сюжет і композицію (дві сюжетні лінії у творі).

ТЕМА 2. РОЗВИТОК ДРАМАТУРГІЇ ХІХ СТОЛІТТЯ. ТЕАТР КОРИФЕЇВ

ЛЕКЦІЯ 3. ІВАН КАРПЕНКО-КАРИЙ. НА ВЕРШИНАХ ДРАМАТУРГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ. “МАРТИН БОРУЛЯ”.

3.1. Від численних аматорських театральних гуртків до професійного “театру корифеїв”, що став “школою життя” (І.Франко).

3.2. Життєвий і творчий шлях І. Карпенка-Карого. Багатогранність його літературної та театральної діяльності.

3.3. І. Карпенко-Карий і “театр корифеїв”. Драматургічне новаторство. І.Карпенко-Карий – “великий обсерватор життя”, що був “одним з батьків новочасного українського театру” (І. Франко).

3.4. Комедія “Мартин Боруля”, її багаторічне життя на сцені. Прагнення стати дворянином як міф про краще життя. Підміна особистісних етичних цінностей (чесності, порядності, працелюбства) станомою приналежністю.

3.5. *Теорія літератури.* Драма, її особливості. Жанри драматичних творів.

ЛЕКЦІЯ 4. ІВАН ФРАНКО. ПОЕТИЧНА ТВОРЧІСТЬ (“ГІМН”, “ТРІЄ СОНЕЧКО”, “ЧЕРВОНА КАЛИНО, ЧОГО В ЛУЗИ ГНЕШСЯ?..”, “ЧОГО ЯВЛЯЄШСЯ МЕНІ У СНІ?..”, “ДЕКАДЕНТ”).

4.1. Життєвий і творчий шлях І.Франка – видатного українського письменника, вченого, громадського діяча.

4.2. Поезія І.Франка, її новаторство, гуманістичний пафос. Збірка “З вершин і низин” як важливий етап у розвитку української літератури.

4.3. Поетична збірка “Зів'яле листя”, її висока оцінка М. Коцюбинським. Місце любовної теми у творчості І.Франка. Автобіографічні мотиви у збірці. (“Тричі мені являлася любов”, “Як почувеш вночі край свого вікна...”).

4.4. Вірш “Чого являєшся мені у сні...” – поетична перлина збірки.

4.5. Філософська поема “*Мойсей*” – одна з вершин творчості І. Франка. Біблійна основа твору, його проблематика.

Теорія літератури. Поглиблення поняття про ліричні жанри (сонет, веснянка, гімн, терцини, філософська лірика). Філософська поема. Ліричний герой. Віршові розміри (повторення).

ТЕМА 3. ЛІТЕРАТУРНИЙ РУХ ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ. ІМПРЕСІОНІСТИЧНА ПРОЗА

ЛЕКЦІЯ 5. ЗАГАЛЬНИЙ ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ. МИХАЙЛО КОЦЮБИНСЬКИЙ. РИСИ ІМПРЕСІОНІЗМУ В НОВЕЛІ “INTERMEZZO”.

5.1. Початок нового етапу в розвитку новітньої української літератури епохи модернізму. Новаторські пошуки письменників у контексті розвитку світової літератури.

5.2. Життєвий і творчий шлях М. Коцюбинського. Еволюція художньої свідомості: від просвітницьких орієнтацій і реалізму до модернізму.

5.3. Лірико-психологічна новела “*Intermezzo*” з жанровими ознаками “поезії в прозі” як невеличкий імпресіоністичний шедевр.

5.4. Загальний огляд повісті “Тіні забутих предків”, висвітлення в ній проблематики та системи образів.

Теорія літератури. імпресіонізм, новела, психологічна новела.

ЛЕКЦІЯ 6. ВАСИЛЬ СТЕФАНІК. НОВЕЛІСТИКА (“КАМІННИЙ ХРЕСТ”).

6.1. Життєвий і творчий шлях Василя Стефаника, неперевершеного новеліста-новатора в українській літературі. “Се найвищий тріумф поетичної техніки” (І. Франко).

6.2. Новела “Камінний хрест”. Історична основа твору (психологічне розкриття теми еміграції галицького селянства в Канаду). Ідея нерозривної єдності Івана Дідуха з полем, рідною землею.

6.3. Художні деталі у творі. Символічний смисл назви новели. Камінний хрест – уособлення долі людини.

Теорія літератури: експресіонізм, поезія в прозі.

ТЕМА 4. ЛІТЕРАТУРНИЙ РУХ ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ. НЕОРОМАНТИЗМ І СИМВОЛІЗМ

ЛЕКЦІЯ 7. ЛЕСЯ УКРАЇНКА. ПОЕЗІЯ (“І ВСЕ-ТАКИ ДО ТЕБЕ ДУМКА ЛИНЕ”, “ЯК Я ЛЮБЛЮ ОЦІ ГОДИНИ ПРАЦІ”, “СТОЯЛА Я І СЛУХАЛА ВЕСНУ”, “CONTRA SPERM SPERO!”).

7.1. Життєвий і творчий шлях письменниці, що мужньо вела тридцятилітню боротьбу з невиліковною хворобою. Роль родини, культурного оточення і самоосвіти у формуванні світобачення письменниці.

7.2. Вірш “*Contra spem spero!*”. Символічність, романтичні образи, образотворчий прийом контрасту, світоглядна декларація сильної вольової особистості у поезії. Афористичність мови.

7.3. Особливості поетичного стилю Лесі Українки, її новаторство в галузі ритміки, строфіки.

7.4. “Лісова пісня” – шедевр світової драматургії. Оригінальність жанру (драма-феєрія). Фольклорно-міфологічна форма сюжету, піднесена до філософських узагальнень

Теорія літератури: неоромантизм, драма-феєрія, білий вірш, драматична поема.

ЛЕКЦІЯ 8. ОЛЬГА КОБИЛЯНСЬКА. “ЗЕМЛЯ”

8.1. Життя і творчість. Формування світогляду письменниці (вплив європейської культури, українського феміністичного руху). Її проза – модель раннього українського модернізму.

8.2. “Земля” – психологічне трактування вічних проблем: людини і землі, злочину та кари на українському матеріалі. Модерністська проблема сакральності-містичного зв’язку людини із землею.

ЛЕКЦІЯ 9. ВОЛОДИМИР ВИННИЧЕНКО. ПОЄДНАННЯ РЕАЛІСТИЧНОГО ЗМАЛЮВАННЯ ДІЙНОСТІ З ФІЛОСОФСЬКИМ ПІДТЕКСТОМ У НОВЕЛІ “МОМЕНТ”

9.1. Життєвий і творчий шлях письменника, його багатогранна літературна, громадська і політична діяльність, еміграція. Рання творчість В.Винниченка, її новаторство. В.Винниченко – новеліст.

9.2. “Момент” — неореалістична новела про філософські проблеми життя і щастя. Проблематика твору (плинність життя, щастя людини, мить — частинка вічності). Образ Панни як втілення ідеї вічної жіночності, краси. Імпресіоністичні мотиви в новелі.

ЛЕКЦІЯ 10. ТВОРЧІСТЬ МИКОЛИ ВОРОНОГО (“ІВАНОВІ ФРАНКОВІ”, “БЛАКИТНА ПАННА”, “СВШАН-ЗІЛЛЯ”).

10.1. Життя і творчий шлях поета-новатора, “ідеолога” модернізації української літератури, першого представника українського символізму. Вимушена еміграція і повернення в Україну.

10.2. Зміст і художні особливості поезії М. Вороного. Пейзажна лірика М. Вороного. Вірш “Блакитна Панна”, неоромантичне змалювання природи, єдність краси природи і мистецтва. Образотворчі засоби твору.

Теорія літератури: символізм.

ЛЕКЦІЯ 11. ОЛЕКСАНДР ОЛЕСЬ. НЕОРОМАНТИЧНІ, СИМВОЛІСТСЬКІ ТЕНДЕНЦІЇ У ТВОРЧОСТІ.

11.1. Життя і творчість митця. Формування ідейно-естетичних поглядів під впливом І.Франка, “молодомузівців”. Підтримка національно-визвольного руху. Еміграція за кордон. Неоромантичні, символістські тенденції у його творчості.

11.2. Особливості поетичного стилю О.Олеся. Збірка поезій “З журбою радість обнялась” як ліричний документ епохи.

11.3. “Чари ночі” – шедевр інтимної лірики О.Олеся, мотив краси кохання й молодості, філософські роздуми про необхідність жити в гармонії з природою. Музичність, звукова виразність поезії. Майстерність у відтворенні настрою і почуттів.

Теорія літератури: драматичний етюд.

ТЕМА 5. ЛІТЕРАТУРА 1920–1930 РОКІВ

ЛЕКЦІЯ 12. ПАВЛО ТИЧИНА. ЗБІРКА “СОНЯЧНІ КЛАРНЕТИ” – ВИРАЖЕННЯ СОНЯЧНО-МУЗИКАЛЬНОГО ХАРАКТЕРУ ТВОРЧОСТІ МИТЦЯ.

12.1. Провідна роль поезії у 1920-ті роки. Потужне ліричне самовираження, емоційне переживання пореволюційної епохи, її духовних катаклізмів.

12.2. Життєвий і творчий шлях П.Тичини. Трагізм його творчої долі. Є. Маланюк, В. Стус про поета. Багатогранність таланту. Мистецькі уподобання (малярство, музика).

12.3. Новаторський характер поезії П. Тичини, особливості його поетичного стилю (звернення до “вічних” тем, культура віршування, потужне ліричне “Я” як символ нової людини, життєствердний пафос, поєднання тенденцій символізму, неоромантизму, імпресіонізму, експресіонізму).

Теорія літератури: вітаїстичність, тонічний вірш, поліфонізм поезії, новаторство.

ЛЕКЦІЯ 13. МАКСИМ РИЛЬСЬКИЙ. ЗБІРКИ “НА БЛИХ ОСТРОВАХ”, “ПІД ОСІННІМИ ЗОРЯМИ”, “СИНЯ ДАЛЕЧІНЬ”, “ДАЛЕКІ НЕБОСХИЛИ”. ВІРШ “ЯБЛУКА ДОСПІЛИ, ЯБЛУКА ЧЕРВОНІ...”

13.1. Життєвий і творчий шлях М. Рильського. Приналежність до групи київських “неокласиків”. Багатогранна діяльність (поет, перекладач, фольклорист, етнограф, публіцист, літературознавець, лінгвіст). Гуманістичний пафос його поезій.

13.2. Рання творчість М. Рильського. Майстерне змалювання природи і внутрішнього світу ліричного героя у збірках “На білих островах”, “Під осінніми зорями”, “Синя далечінь”. Вплив символізму на творчість поета.

13.3. Вірш “Яблука допіли, яблука червоні...” Майстерне змалювання в ньому настроїв і почуттів ліричного героя. Яскраві художні деталі, оригінальні тропи у вірші. Афористичність мови. Мелодійність і задушевність поезії.

ЛЕКЦІЯ 14. ЮРІЙ ЯНОВСЬКИЙ. РОМАНТИЧНІСТЬ СВІТОВІДЧУТТЯ І СТИЛЮ. РОМАН У НОВЕЛАХ “ВЕРШНИКИ”.

14.1. Життєвий і творчий шлях письменника-романтика. Активна участь Ю.Яновського у становленні українського кіно, відбиття цього у його творчості (роман “Майстер корабля”).

14.2. Роман у новелах “Вершники” як соцреалістичний твір. Своєрідність композиції і жанру (поєднання ознак народної думи, героїчної поеми, новели).

Теорія літератури: роман у новелах, художній час і простір, умовність зображення. Романтика як пафос і романтизм як стильова течія в літературі. Засоби романтичного зображення

ЛЕКЦІЯ 15. ОСТАП ВИШНЯ. ГУМОРИСТИЧНА РОЗПОВІДЬ ПИСЬМЕННИКА ПРО СВІЙ ЖИТТЄВИЙ ШЛЯХ (“МОЯ АВТОБІОГРАФІЯ”).

15.1. Життєвий і творчий шлях Остапа Вишні – одного з найвидатніших українських письменників-гумористів. Велика популярність і значення усмішок Остапа Вишні у 20-ті роки. Арешт і десятилітнє заслання у сталінських таборах.

15.2. Табірний щоденник “Чиб’ю. 1934”. Тематична і жанрова різноманітність творчості. Утвердження засобами гумору народної моралі.

15.3. “Моя автобіографія” як оригінальний жанр, гумористична розповідь про своє життя і літературну творчість.

15.5. Цикл “Мисливські усмішки” (гуморески “Як варити і їсти суп із дикої качки”, “Сом” та ін.).

ЛЕКЦІЯ 16. ПРОБЛЕМИ УКРАЇНІЗАЦІЇ У ПРЕСІ МИКОЛИ КУЛІША “МИНА МАЗАЛО”.

16.1. Життєвий і творчий шлях драматурга-новатора, його творча співпраця з режисером модерного українського театру Лесем Курбасом.

16.2. Огляд його драматичних творів (“97”, “Народний Малахій”, “Маклена Граса” та ін.).

16.3. Сатирична комедія “Мина Мазайло”. Особливості сюжету. Розвінчання національного нігілізму, духовної обмеженості на матеріалі українізації.

ТЕМА 6. УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА ЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ

ЛЕКЦІЯ 17. БОГДАН-ІГОР АНТОНІЧ. АПОЛІТИЧНІСТЬ, НАСКРІЗНА ЖИТТЄСТВЕРДНІСТЬ, МЕТАФОРИЧНІСТЬ І МІФОЛОГІЗМ ПОЕЗІЙ (“АВТОПОРТРЕТ”, “ВИШНІ”, “ЗЕЛЕНА ЄВАНГЕЛІЯ”, “ДОРОГИ”, “РІЗДВО”).

17.1. Автономність, відкритість зарубіжним традиціям і новітнім процесам, високий розвиток літератури в Західній Україні до 1939 р. Яскраве поетичне гроно: Б.-І. Антонич, С. Гординський, Ю. Липа. Проза В. Стефаніка, О. Кобилянської, І. Вільде, О. Турянського. Історична проза Б. Лепкого, Ю. Опільського, Катрі Гриневичевої.

17.2. Біографічні відомості про письменника, його творчий шлях. Поєднання класичних фольклорних образів із модерністськими символічними поетичними образами у збірках “Три перстені”, “Книга Лева”, “Зелена Євангелія”, “Ротації”.

17.3. Аполітичність, наскрізна життєствердність, метафоричність і міфологізм поезій Б.-І. Антонича. Лемківська конкретика як джерело образних асоціацій.

Теорія літератури: сюрреалізм, міфологізм, архетип, асоціативність.

ЛЕКЦІЯ 18. ЕМІГРАЦІЙНА ЛІТЕРАТУРА. ЄВГЕН МАЛАНЮК. ЗБІРКА “СТИЛЕТ І СТИЛОС”. ПЕРЕДБАЧЕННЯ ТРАГІЧНИХ ПОДІЙ У ВІРШІ “ВІЗІЯ”.

18.1. Еміграція українців за кордон у 1920-1940 рр. Утворення за кордоном літературно-мистецьких організацій, “празької поетичної школи” українських літераторів. Проза У. Самчука, Т. Осьмачки, І. Багряного, Д. Гуменної, Наталени Королевої та ін.

18.2. “Празька школа” поетів, її представники (Є. Маланюк, Ю. Дараган, Л. Мосендз, О. Ольжич, О. Теліга, О. Лятуринська, О. Стефанович, Ю. Липа, Ю. Клен, Н. Лівицька-Холодна та ін.). Продовження ними модерністських традицій неоромантиків, неокласиків.

ЛЕКЦІЯ 19. ІВАН БАГРЯНИЙ. ПРИГОДНИЦЬКИЙ РОМАН “ТИГРОЛОВИ”.

19.1. Друга світова війна і участь у ній українських письменників. Засилля соцреалізму в мистецтві повоєнного періоду.

19.2 Життєвий і творчий шлях письменника. Огляд поетичної та прозової спадщини митця. “Сад Гетсиманський” – “справжня енциклопедія радянської політичної в’язниці” (Ю. Шерех).

19.3. “Тигролови” як зразок пригодницького роману (узагальнююче повторення *Теорія літератури*: поглиблення поняття про роман (пригодницький та соціально-психологічний романи).

ЛЕКЦІЯ 20. АВТОБІОГРАФІЧНИЙ ХАРАКТЕР КІНОПОВІСТІ ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА “ЗАЧАРОВАНА ДЕСНА”.

20.1. Життєвий і творчий шлях письменника, кінорежисера, засновника поетичного кіно. Захоплення у молодості малярством. Романтичне світобачення. Соцреалістичний канон і новаторський естетичний пошук. Болісні шукання компромісів національно-патріотичного світогляду із системою, трагічна доля митця в умовах тоталітаризму. Національні та загальнолюдські проблеми у його творчості.

20.2. Проблеми народу та війни, історичної пам’яті у кіноповісті “Україна в огні”. Несправедлива критика твору в сталінські часи та її тривалий шлях до читача. Доля народу крізь призму авторського бачення й оцінки, поєднання лірико-романтичного, виражального начала з публіцистикою.

20.3. Історія написання “Зачарованої Десни”, її автобіографічна основа, сповідальність оповіді. Два ліричні герої: малий Сашко і зріла людина. Морально-етичні проблеми, порушені в кіноповісті.

Теорія літератури: кіноповість, публіцистичність.

ТЕМА 7. УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА 1960-1990-х РОКІВ

ПОЕТИ-ШІСТДЕСЯТНИКИ

ЛЕКЦІЯ 21. ВАСИЛЬ СИМОНЕНКО. “ЛЕБЕДІ МАТЕРИНСТВА”.

21.1. Нова хвиля відродження української літератури на початку 1960-х років. “Шістдесятництво” як явище соціальне і культурологічне, його зв’язок із дисидентським рухом. Ідейно-стильове розмаїття, тематична і формотворча новизна, пов’язана із новими явищами в художньо-мистецькому русі.

21.2. Творча біографія В. Симоненка, митця – “визначення молоді української поезії (О. Гончар).

21.3. Патріотичні мотиви як лейтмотив творчості В. Симоненка. “Лебеді материнства” як поетичний шедевр на патріотичну тему.

21.4. Звеличення в поезії почуття людської гідності (“Ти знаєш, що ти – людина...”).

Теорія літератури: віршові розміри (узагальнююче повторення).

ЛЕКЦІЯ 22. ЛІНА КОСТЕНКО. ТЕМИ, МОТИВИ І ПРОБЛЕМИ ПОЕТИЧНОЇ ТВОРЧОСТІ.

22.1. Життєвий і творчий шлях поетеси. Огляд творчості (основні збірки: “Проміння землі”, “Вітрила”, “Мандрівки серця”, “Над берегами вічної ріки”, “Неповторність”, “Сад нетанучих скульптур”). Спогади про війну, пам’ять історії (“Мій перший вірш написаний в окопі...”).

22.2. Л. Костенко про призначення поета і поезії, про відповідальність митця перед народом (“Доля”, “Страшні слова, коли вони мовчать...”). Афористичність мови. Ліричний роздум про значення слова в житті людини, суть мистецтва.

22.3. “Маруся Чурай” – найпомітніше явище в українській літературі кінця другої половини ХХ ст. Особливості жанру (історичний роман у віршах).

Теорія літератури: поглиблення поняття про літературні жанри (катрен, пастораль, роман у віршах), образи-архетипи.

ТЕМА 8. СУЧАСНА УКРАЇНЬСЬКА ЛІТЕРАТУРА

ЛЕКЦІЯ 23. ЛІТЕРАТУРА ПОСТМОДЕРНІЗМУ

23.1. Історична картина літературного процесу в Україні кінця ХХ – початку ХХІ ст. Стильове й тематичне оновлення української літератури. Виникнення нових літературних угруповань: АУП, Бу-Ба-Бу, ЛуГоСад, “Пропала грамота”, “Нова дегенерація”.

23.2. Сучасні часописи та альманахи. Твори Г. Пагутяк, Ю. Андруховича, О. Забужко, І. Римарука, В. Слапчука, В. Махно, Є. Пашковського та ін. Неоавангардистські, постмодерні пошуки в сучасній українській літературі.

23.3. Постмодернізм як один із художніх напрямів мистецтва 1990-х років. Зв’язок зі світовим постмодернізмом: поєднання різних художніх систем, синтезу мистецтва з антимистецтвом, елітарної і “масової” культури, карнавального, сміхового та серйозного ставлення до дійсності.

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН

Назви тем	Кількість годин			
	Усього за навчальним планом	лекції	практичні	самостійна робота
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ І. ЛІТЕРАТУРНИЙ ПРОЦЕС 70–90 РОКІВ ХІХ СТОЛІТТЯ				
ЛЕКЦІЯ 1. Іван Нечуй-Левицький. Повість “Кайдашева сім’я”: ілюстрація нового підходу письменника до розкриття традиційної теми.	7	2	2	3
ЛЕКЦІЯ 2. Панас Мирний. Роман “Хіба ревуть воли, як ясла повні?” – “будинок з багатьма прибудовами і надбудовами”.	8	4	2	2
Контрольна робота (твір-роздум)	2		2	
РОЗВИТОК ДРАМАТУРГІЇ ХІХ СТОЛІТТЯ. ТЕАТР КОРИФЕЇВ				
ЛЕКЦІЯ 3. Іван Карпенко-Карий. На вершинах драматургічної майстерності. “Мартин Боруля”.	6	2	2	2
ЛЕКЦІЯ 4. Іван Франко. Поетична творчість (“Гімн”, “Гріє сонечко”, “Червона калино, чого в лузі гнешся?..”, “Чого являєшся мені у сні?..”, “Декадент”).	4	2	1	1
Контрольна робота (тестування)	2		2	
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ ІІ ЛІТЕРАТУРНИЙ РУХ ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ. ІМПРЕСІОНІСТИЧНА ПРОЗА				
ЛЕКЦІЯ 5. Загальний огляд літератури. Михайло Коцюбинський. Риси імпресіонізму в новелі “Intermezzo”.	7	3	2	2
ЛЕКЦІЯ 6. Василь Стефаник. Новелістика (“Камінний хрест”).	3	1	1	1
Контрольна робота	2		2	
ЛІТЕРАТУРНИЙ РУХ ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ. НЕОРОМАНТИЗМ І СИМВОЛІЗМ				
ЛЕКЦІЯ 7. Леся Українка. Поезія (“І все-таки до тебе думка лине”, “Як я люблю оці години праці”, “Стояла я і слухала весну”, “Сопра спет спего!”). Фольклорно-міфологічна основа сюжету драми-феєрії “Лісова пісня”.	6	2	2	2
ЛЕКЦІЯ 8. О. Кобилянська. «Земля».	7	2	2	3
ЛЕКЦІЯ 9. Володимир Винниченко. Поєднання реалістичного змалювання дійсності з філософським підтекстом у новелі “Момент”.	4	2	1	1
ЛЕКЦІЯ 10. Творчість Миколи Вороного (“Іванові Франкові”, “Блакитна Панна”, “Євшан-зілля”).	3	1	1	1
ЛЕКЦІЯ 11. Олександр Олесь. Неоромантичні, символістські тенденції у творчості.	3	1	1	1
Контрольна робота (відповідь на проблемне запитання).	2		2	
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ ІІІ ЛІТЕРАТУРА 1920–1930 РОКІВ				

ЛЕКЦІЯ 12. Павло Тичина. Збірка “Сонячні кларнети” – вираження сонячно-музикального характеру творчості митця.	3	2	1	
ЛЕКЦІЯ 13. Максим Рильський. Збірки “На білих островах”, “Під осінніми зорями”, “Синя далечінь”, “Далекі небосхили”.	3	2	1	
ЛЕКЦІЯ 14. Юрій Яновський. Романтичність світовідчуття і стилю. Роман у новелах “Вершники”.	6	2	2	2
ЛЕКЦІЯ 15. Остап Вишня. Гумористична розповідь письменника про свій життєвий шлях (“Моя автобіографія”).	4	2	1	1
ЛЕКЦІЯ 16. Проблеми українізації у п’єсі Миколи Куліша “Мина Мазайло”.	7	2	3	2
Контрольна робота (вір).	2		2	
УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА ЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ. УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА 1940–1990 РР.				
ЛЕКЦІЯ 17. Міфотворчість Б.І. Антонича.	4	1	2	1
ЛЕКЦІЯ 18. Еміграційна література. Євген Маланюк. Збірка “Стилет і стилос”. Передбачення трагічних подій у вірші “Візія”.	4	1	2	1
ЛЕКЦІЯ 19. Іван Багряний. Пригодницький роман “Тигролови”. Духовна перемога Григорія Многогрішного над своїми мучителями.	5	2	1	2
ЛЕКЦІЯ 20. Автобіографічний характер кіноповісті Олександра Довженка “Зачарована Десна”.	5	2	3	
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ IV ЛІТЕРАТУРА КІНЦЯ ХХ СТОЛІТТЯ				
ЛЕКЦІЯ 21. Василь Симоненко. “Лебеді материнства” – єдність образів матері й Батьківщини. Місце і значення творчості В. Симоненка в українській літературі.	4	2	2	
ЛЕКЦІЯ 22. Ліна Костенко. Теми, мотиви і проблеми поетичної творчості.	6	3	1	2
Контрольна робота (вір)	2		2	
СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА				
Тема 23. Література постмодернізму	7	3	2	2
Усього	128	46	50	32

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА БАЗОВА

1. Авраменко О. М. Українська література: підручник для 10 класу загальноосвітніх навчальних закладів (рівень стандарту, академічний рівень) / О. М. Авраменко, В. І. Пахаренко. – К.: Грамота, 2010. – 280 с.
2. Багрянний І. Тигролови / І. Багрянний // Парашич В. В. Українська література. 11 клас. Рівень стандарту, академічний рівень. Плани-конспекти. – Х.: Вид-во “Ранок”, 2011. – 368 с.
3. Барка Василь. Жовтий князь / В. Барка // Парашич В. В. Українська література. 11 клас. Рівень стандарту, академічний рівень. Плани-конспекти. – Х.: Вид-во “Ранок”, 2011. – 368 с.
4. Білик С. З журбою радість обнялась / С. Білик, С. Хаустова // Вивчаємо українську мову та літературу. – 2013. – № 34 – 36. – С. 78–81.
5. Вілісова І. Д. Остап Вишня. Засоби гумору в усмішці “Моя автобіографія” / І. Д. Вілісова // Вивчаємо українську мову та літературу. – 2013. – № 22–24. – С. 19–25.
6. Горак Р. Опікун великого каменяра : [Карло Бандрівський та його родина] / Р. Горак // Дзвін. – 2013. – № 8. – С. 104–121.
7. Дворецька Ю. В. Василь Стус – людина незламної волі / Ю. В. Дворецька // Вивчаємо українську мову та літературу. – 2013. – № 1. – С. 38–39.
8. Демська-Будзуляк Л. Українські неокласики та Леся Українка : рецепція та типологічні зрізи / Л. Демська-Будзуляк // Філологічні семінари. – 2014. – Вип. 17. – С. 5–11.
9. Дем’яненко Л. Синтез мистецтв як засіб вираження імпресіоністичного переживання у новелі Михайла Коцюбинського “Intermezzo” / Л. Дем’яненко // Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 2010. – № 1. – С. 118–124.
10. Задорожна С. Українська література: запитання і відповіді / С. Задорожна, Н. Бернадська. – К.: Феміна, 1996. – 232 с.
11. Зайцев П. Жмут спогадів про Володимира Винниченка / П. Зайцев // Українська мова й література в середніх школах, гімназіях та колегіумах. – 2000. – № 1. – С. 46–51.
12. Книги і долі: Митці розстріляного Відродження / Упоряд. Г. І. Єфімова. – Одеса: Вид-во “Друк”, 2002. – 365 с.
13. Колінько О. Неоромантична новела порубіжжя (на матеріалі української та російської малої прози кінця XIX – початку XX ст.) / О. Колінько // Українська мова і література в школі. – 2011. – № 1. – С. 65–68.
14. Корницька Г. Г. Українська література. 10 клас (плани-конспекти уроків) / Г. Корницька. – Харків: Веста; Ранок, 2007. – 288с.
15. Лавріненко Ю. Поет своєї епохи (штрихи до портрета Євгена Маланюка) / Ю. Лавріненко // Українська мова і література в школі. – 1991. – № 1. – С. 59–64.

16. Лакуша О. Розвиток національного театру, драматургії 1920-1930 років. Життєвий і творчий шлях Миколи Куліша. Зв'язок із театром Леся Курбаса / О. Лакуша // Українська мова та література. – 2014. – № 20. С. 38–43.

17. Марко В. П. І вічна таїна слова. Аналіз великого епічного твору: посібник для вчителя / В. Марко, Г. Клочек, В. Панченко, О. Поляруш, С. Барабаш. – К.: Рад. школа, 1990. – 204 с.

18. Матвійчук О. Педагогічна спадщина Бориса Грінченка у бібліотечних фондах : наука — шк.: літературознав. розвідки / О. Матвійчук // Укр. мова й л-ра в сучасній шк. – 2013. – № 1. – С. 11–13.

19. Мельничук Б. “Мислитель, достойний продовжувач Івана Франка, каменяр нової доби”: [до 85-річчя видатного нашого поета Дмитра Васильовича Павличка] / Б. Мельничук // Дзвін. – 2014. – № 9. – С. 108–116.

20. Наливайко Д. Українська реалістична література в порівняльно-типологічному зрізі / Д. Наливайко // Хроніка – 2000: Наш край. – К., 1993. – Вип. 5 (7). – С. 81–96.

21. Нечуй-Левицький І. Кайдашева сім'я / І. Нечуй-Левицький // І. Нечуй-Левицький. Вибрані твори. – К.: Книга, 2012. – 352 с.

22. Нечуй-Левицький І. Світогляд українського народу / І. Левицький. – К.: Обереги, 1922. – 88 с.

23. Новиков А. Марко Кропивницький – фундатор нового українського театру / А. Новиков // Українська мова і література в школі. – 2011. – № 7. – С. 4–9.

24. Овдійчук Л. Лірична драма у прозі про непереможне кохання (вивчення новели Івана Франка “Сойчине крило” у 10 класі) // Українська мова і література в школі. – 2011. – № 3. – С. 23–25.

25. Піхманець Р. “Ото Франко є чоловік такий культурний, що він не може видержати серед руської суспільности” / Р. Піхманець // Іван Франко і Василь Стефаник : взаємини на тлі доби / Р. Піхманець. – Львів, 2009. – С. 174–195.

26. Романишина Н. Вивчення малої прози Олександра Довженка на базі теоретико-літературознавчої рефлексії / Н. Романишина // Українська мова і література в школі. – 2011. – № 2. – С. 42–45.

27. Самчук У. Марія. Нарід чи чернь?: посібник для 11 класу / Г. Г. Корницька, Л. Г. Морозова. – Харків: Ранок, 2002. – 288 с.

28. Семенчук І.Р. Українська література: підручник для 11 класу / І. Р. Семенчук, О. С. Непорожній. – К.: Рад. школа, 1991. – 415 с.

29. Українська література: підручник для 10 класу загальноосвітніх навчальних закладів (рівень стандарту, академічний рівень) / Г. Семенюк, М. Ткачук, О. Слоновьська, Р. Гром'як, Л. Вашків, Н. Плетенчук; за заг. ред. Г. Семенюка. – К.: Освіта, 2010. – 352 с.

30. Тарнашинська Л. “Благословенна кожна мить життя...” (про поезію Ліни Костенко) / Л. Тарнашинська // Тарнашинська Л. Сезон вічності. – Париж–Львів–Цвікау, 2001. – С. 9–23.

31. Українська література: підручник для середніх загальноосвітніх шкіл: 11 кл. / Р. В. Мовчан, Ю. І. Ковалів, В. Ф. Погребенник, В. Є. Панченко; за заг. ред. Р. В. Мовчан. – К.; Ірпінь: ВТФ “Перун”, 2008. – 496 с.

32. Українська література: хрестоматія для 11 кл. загальноосвіт. навч. закл. / Упоряд. Р. В. Мовчан. – К.; Ірпінь: ВТФ “Перун”, 2007. – 688 с.

33. Ульянова Г. Ю. Яновський “Шаланда в морі”. Особливості стилю письменника / Г. Ю. Ульянова // Вивчаємо українську мову та літературу. – 2012. – № 13. – С. 15–17.

34. Хороб М. Стефанік-содерніст і українська мала проза 90-х років ХХ століття / М. Хороб // Грані художнього буття : нариси з української літератури ХХ століття (дослідження, статті, критичні етюди) / М. Б. Хороб. – Івано-Франківськ, 2013. – С. 35–52.

35. Хропко П. Українська література: підручник для 10 кл. загальноосвіт. навч. закл / П. Хропко. – 7-ме вид. – К.: Школяр, 2006. – 528 с.

36. Якименко О. Трансформація міфу про вічне повернення у повісті Ольги Кобилянської “У неділю рано зілля копала” // Оксана Якименко // Дивослово. – 2008. – №3-4. – С. 43–46.

ДОПОМІЖНА:

1. Анюшкіна Г. Особистість на тлі епохи. Відомі й невідомі сторінки життєпису Миколи Вороного / Г. Аношкіна // Українська мова й література в сучасній школі. – 2013. – № 1. – С. 22–24.

2. Байло В. І. Незгасимий перстень життя. Урок за збіркою Богдана-Ігоря Антонича “Три перстені” / В. І. Байло // Вивчаємо українську мову та літературу. – 2014. – № 27. – С. 22–25.

3. Брюховецький В.С. Ліна Костенко: нарис творчості / В. С. Брюховецький. – К.: Дніпро, 1990. – 262 с.

4. Гнідан О. Василь Стефанік: Життя і творчість / О. Гнідан. – К.: Радянська школа, 1991. – 222 с.

5. Гречанюк С. Сучасник поколінь прийдешніх (Микола Куліш) / С. Гречанюк // Українська мова і література в школі. – 1998. – № 2. – С. 16–26.

6. Денисюк І. Дворянське гніздо Косачів / Іван Денисюк, Тамара Скрипка. – Львів: Академічний експрес, 1999. – 269 с.

7. Ковалевський О. Ліна Костенко: філософія бунту й “філософія серця” / О. Ковалевський. – Харків: Прапор, 2001. – 176 с.

8. Кордонська А. В. Микола Куліш в контексті доби і поза часом / А. В. Кордонська // Вивчаємо українську мову та літературу. – 2013. – № 34–36. – С. 39–45.

9. Кордонська А. Земля в долі людини : урок у 10 класі за соціально-психологічною повістю Ольги Кобилянської “Земля” / А. Кордонська // Дивослово. – 2013. – № 1. – С. 1–14.

10. Маленко О. О. Ліна Костенко. Криголам українського духу / О. О. Маленко // Вивчаємо українську мову та літературу. – 2011. – № 9. – С. 2–4.

11. Марко В. “Лісова пісня” : взаємодія цінностей / В. Марко // Дивослово. – 2011. – № 2. – С. 38–44.

12. Мартинова М. Чіпка Варениченко – месник чи злочинець? / М. Мартинова // Українська мова та література в сучасній школі. – 2013. – № 9. – С. 46–55.

13. Мафтин Н. Новелістична традиція Василя Стефаника в західноукраїнській прозі 20-30-х років ХХ століття / Н. Мафтин // Вісник Прикарпатського університету. – Івано-Франківськ, 2012. – Вип. 34 – 35. – С. 224–230

14. Міхно О. Освітня діяльність і педагогічні погляди Лесі Українки (до 140-річчя від дня народження поетеси) / О. Міхно // Українська мова і література в школі. – 2011. – № 1. – С. 54–57.

15. Мовчан Р. Український лірник на американській землі (до 90-річчя В. Барки) / Р. Мовчан // Дивослово. – 1998. – № 7. – С. 2–5.

16. Ніколюк Л. Іван Карпенко-Карий – драматург, актор, творець українського театру / Л. Ніколюк // Українська мова й література в сучасній школі. – 2013. – № 5. – С. 29–36.

17. Садівська В. Народознавчий аспект аналізу роману Уласа Самчука “Марія” / В. Садівська // Дивослово. – 1996. – № 5–6. – С. 43–47.

18. Тимошик М. Ольга Кобилянська про бездуховність і манкрутство українців / Микола Тимошик // Літературна Україна. – 2013. – 23 трав. – С. 10–11.

19. Троша Н. Олександр Довженко – драматург / Н. Троша // Українська література в загальноосвітній школі – 2012. – № 10. – С. 37–40.

20. Хмелюк М. Пошуки жіночого самовираження у ранній творчості Ольги Кобилянської / Майя Хмелюк // Дивослово. – 2013. – №2. – С. 49–53.

21. Шалата М. Талант красен, та нещасен: Тичина у сучасному прочитанні / Михайло Шалата. – 2014. – № 12. – С. 47–49.

22. Яковенко Т. Життєвий і творчий шлях Івана Нечуя-Левицького. Загальна характеристика творчості / Т. Яковенко // Українська мова й література в сучасній школі. – 2013. – № 11. – С. 26–36.

ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСИ:

1. Авраменко О. М. Українська література: підручник для 10 кл. навч. закл. (рівень стандарту, академічний рівень) / О. М. Авраменко, В. І. Пахаренко [Електронний ресурс]. – К. : Грамота, 2010. — 280 с. – Режим доступу: http://osvita.ua/doc/files/news/8715/ukrainska_literat_avramenko_standart_akadem.

2. Відкрита книга (безкоштовна електронна бібліотека класичної літератури) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://sites.google.com/site/openbookclassic/>.

3. Літературознавчий словник-довідник [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://shron.chtyvo.org.ua/Hromiak_Roman/Literaturoznavchyi_slovnik-dovidnyk.pdf.

4. Поетика (бібліотека української поезії) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://poetyka.uazone.net/>.

5. Список екранізованих творів українських письменників [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/>.

Українська електронна бібліотека [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://libruk.in.ua/>.